

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 15C/48/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113205430
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Otília Belavá
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2016:1113205430.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v konaní pred sudkyňou JUDr. Otíliou Belavou v právnej veci navrhovateľa: L.. Z. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. X, Bratislava, zastúpený GMITERKO & PARTNERS advokátska kancelária s.r.o., sídlo Zámocká 32, Bratislava, IČO: 47 244 810, proti odporcovi: Prima banka Slovensko, a.s., sídlo Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, zastúpený SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., sídlo Štefánikova 8, Bratislava, IČO: 36 853 186, o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky a zaplataenie 3.334,50 EUR s prísl.

rozhodol:

Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka špecifikovaná v bode 4.5 dodatku č. 2 zmluvy o poskytnutí hypotekárneho úveru z 11.07.2006 obsahom ktorej je, že banka má právo adekvátnym spôsobom meniť úrokovú sadzbu podľa bodu 4.4 úverovej zmluvy v prípade ak dôjde k zmene miery rizika klienta. Zmeny miery rizika klienta môže súvisieť predovšetkým so zmenou rizikovej váhy klienta podľa pravidiel stanovených Národnou bankou Slovenska. Pre posúdenie zmeny miery rizika klienta sú rozhodujúce skutočnosti platné v čase podpisu úverovej zmluvy v porovnaní so skutočnosťami platnými v čase vykonávanej zmeny. Príslušnú zmenu úrokovej sadzby je banka oprávnená uskutočniť automaticky bez dodatkov k úverovej zmluve, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Odporca je p o v i n ý zaplatiť navrhovateľovi 3.334,50 EUR s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 151,- EUR od 21.02.2013 do zaplataenia, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 151,- EUR od 21.03.2013 do zaplataenia, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 151,- EUR od 23.04.2013 do zaplataenia, vo výške 8,50 % ročne zo sumy 151,- EUR od 21.05.2013 do zaplataenia, vo výške 8,50 % ročne zo sumy 151,- EUR od 21.06.2013 do zaplataenia, vo výške 8,50 % ročne zo sumy 151,- EUR od 23.07.2013 do zaplataenia, vo výške 8,50 % ročne zo sumy 151,- EUR od 21.08.2013 do zaplataenia, vo výške 8,50 % ročne zo sumy 151,- EUR od 21.09.2013 do zaplataenia, vo výške 8,50 % ročne zo sumy 151,- EUR od 22.10.2013 do zaplataenia, vo výške 8,25 % ročne zo sumy 151,- EUR od 21.11.2013 do zaplataenia, vo výške 8,25 % ročne zo sumy 151,- EUR od 21.12.2013 do zaplataenia, vo výške 8,25 % ročne zo sumy 151,- EUR od 21.01.2014 do zaplataenia, vo výške 8,25 % ročne zo sumy 152,25 EUR od 21.02.2014 do zaplataenia, vo výške 8,25 % ročne zo sumy 152,25 EUR od 21.03.2014 do zaplataenia, vo výške 8,25 % ročne zo sumy 152,25 EUR od 23.04.2014 do zaplataenia, vo výške 8,25 % ročne zo sumy 152,25 EUR od 21.05.2014 do zaplataenia, vo výške 8,15 % ročne zo sumy 152,25 EUR od 21.06.2014 do zaplataenia, vo výške 8,15 % ročne zo sumy 152,25 EUR od 22.07.2014 do zaplataenia, vo výške 8,15 % ročne zo sumy 152,25 EUR od 21.08.2014 do zaplataenia, vo výške 8,05 % ročne zo sumy 152,25 EUR od 23.09.2014 do zaplataenia, vo výške 8,05 % ročne zo sumy 152,25 EUR od 21.10.2014 do zaplataenia, vo výške 8,05 % ročne zo sumy 152,25 EUR od 21.11.2014 do zaplataenia

a náhradu trov konania titulom právneho zastúpenia JUDr. Šimonovi Gmiterkovi sumu 1.401,08 EUR, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Súd p r i z n á v a navrhovateľovi vrátenie súdneho poplatku za návrh na začatie konania vo výške 200,- EUR prostredníctvom Slovenskej pošty a.s..

Súd u p r a v u j e Slovenskú poštu a.s., aby vrátila navrhovateľovi sumu 200,-EUR titulom zaplateného súdneho poplatku v lehote do 30 dní odo dňa doručenia odpisu právoplatného rozhodnutia.

Odporca je p o v i n ň ý zaplatiť titulom súdneho poplatku na účet tunajšieho súdu 200,-EUR do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom z 21.02.2013 navrhovateľ žiadal, aby súd svojim rozhodnutím zviazal odporcu k zaplateniu 151,-EUR s príslušenstvom, titulom zmluvy o poskytnutí úveru v znení dodatkov, najmä dodatku č.2 ktorý v bode 4.4.1 určuje výšku úrokovej sadzby ako súčet sadzby EURIBOR a úrokového rozpätia. Svoj návrh odôvodnil tým, že po uplynutí trvania fixnej úrokovej sadzby bola navrhovateľovi oznámená sadzba EURIBOR vo výške 0,69% p.a., pričom úrokové rozpätie podľa dodatku č.2 predstavuje 1,34% p.a., t.j. výška úrokovej sadzby podľa zmluvy je 2,03% p.a. ako súčet týchto hodnôt. Výška mesačnej splátky úveru pri úrokovej sadzbe 2,03% p.a. predstavuje 505,18 EUR. Odporca však zrazil 20.02.2013 z účtu navrhovateľa 656,18 EUR. Rozdiel medzi výškou zrazenej mesačnej splátky 656,18 EUR a výškou splátky podľa zmluvy 505,18 EUR predstavuje 151,-EUR čo je predmetom návrhu.

Podaním zo 17.02.2014, doručeným súdu 18.02.2014 navrhovateľ zmenil petit návrhu a jeho rozšírením žiadal aby súd zviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi 1.812,-EUR s prísl. s odôvodnením pretrvávajúceho strhávania splátky úveru odporcom v neoprávnenej výške v období od februára 2013 do januára 2014. Zmenu petitu súd podľa §95 ods. 1, 2 O.s.p. pripustil uznesením z 27.10.2014 pod č.k. 15C/48/2013-110.

Podaním z 18.12.2015, doručeným súdu 22.12.2015 navrhovateľ zmenil petit návrhu a jeho rozšírením žiadal aby súd zviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi 3.334,50 EUR s prísl. s odôvodnením pretrvávajúceho strhávania splátky úveru odporcom v neoprávnenej výške s tým, že po uplynutí trvania fixnej úrokovej sadzby bola navrhovateľovi oznámená listom z 25.09.2013 sadzba EURIBOR vo výške 0,53% p.a., pričom úrokové rozpätie podľa dodatku č.2 bodu 4.4.6 predstavuje 1,34% p.a., t.j. výška úrokovej sadzby podľa zmluvy je 1,87% p.a. (súčet týchto hodnôt). Výška mesačnej splátky úveru pri úrokovej sadzbe 1,87% p.a. potom je 497,66 EUR, pričom odporca od 20.02.2014 do 20.11.2014 každý mesiac z účtu navrhovateľa strháva sumu 649,91 EUR. Preto navrhovateľ rozširuje petit návrhu o rozdiel medzi výškou strhutej mesačnej splátky 649,91 EUR a výškou splátky podľa zmluvy 497,66 EUR, čo je 152,25 EUR x desať mesiacov, t.j. o 1.522,50 EUR. Takže petit z 1.812,-EUR rozširuje o 1.522,50 EUR, t.j. na 3.334,50 EUR s prísl.. Zmenu petitu súd podľa §95 ods. 1, 2 O.s.p. pripustil uznesením z 08.02.2016 pod č.k. 15C/48/2013-216 v spojení s uznesením z 01.03.2016 vyhlásené na pojednávaní do zápisnice súdu.

Odporca sa k návrhu vyjadril písomne, podaním z 25.06.2013, súdu doručeným 26.06.2013 s tým, že 29.11.2005 uzatvoril navrhovateľ s odporcom zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, ktorej súčasťou bola zmluva o zriadení účtu. V zmysle čl. VII. bod 2. a 3. sa práva a povinnosti zmluvných strán výslovne neupravené v zmluve, spravujú Všeobecnými obchodnými podmienkami (ďalej len VOP). Účastníci uzavreli 29.11.2005 zmluvu o poskytnutí úveru, na základe ktorej bol navrhovateľovi poskytnutý hypotekárny úver vo výške 3.000.000,-Sk. K predmetnej zmluve boli uzavreté dodatky č. 1 až 4.. V bode 7.3. zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že splátky úveru a splátky poplatkov vykoná banka inkasným spôsobom z účtu klienta. V čase začatia sporu, t.j. 21.02.2013 boli platné a účinné VOP z 12.12.2012 v zmysle ktorých v čl. VIII. bod 6. si strany dojednali rozhodcovskú doložku v zmysle ktorej všetky prípadné spory majú byť prejednané a s konečnou platnosťou rozhodnuté v rozhodcovskom konaní Stálym rozhodcovským súdom Slovenskej bankovej asociácie, na prejednanie a rozhodnutie nie je daná právomoc všeobecných súdov, konanie žiadal zastaviť.

O návrhu odporcu na zastavenie konania pre nedostatok právomoci rozhodol súd uznesením 17.02.2015 pod č.k. 15C/48/2013-120 tak, že návrh zamietol. O odvolaní odporcu rozhodol odvolací Krajský súd v Bratislave uznesením 31.07.2015 pod č.k. 7Co/340/2015-194 tak, že uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, vyjadrením právnej zástupkyne odporcu, oboznámil sa s listinnými dôkazmi - Zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb z 29.11.2005, Zmluva o poskytnutí úveru č. 99/748/05 z 29.11.2005, Dodatok č. 1 z 29.11.2005, Dodatok č. 2 z 11.07.2006, Dodatok č. 3 bez uvedenia dátumu, Dodatok č. 4 bez uvedenia dátumu, Všeobecné obchodné podmienky účinné od 15.12.2012, výpisy z účtu navrhovateľa o strhávaní mesačných splátok úveru za obdobie od 20.02.2013 do 20.11.2014, pričom prihliadol na obsah spisového materiálu podľa § 120 ods.1 O.s.p. a zistil nasledovný skutkový stav:

Z výsluchu navrhovateľa a vyššie špecifikovaných listín súd zistil, že dňa 29.11.2005 uzavrel navrhovateľ s odporcom zmluvu o poskytnutí úveru č. 99/748/05, predmetom ktorej bol poskytnutý úver navrhovateľovi do výšky 3.000.000,-Sk s tým, že peňažné prostriedky sa začínajú úročiť dňom ich čerpania. Účastníci zmluvy sa dohodli na revizibilnej úrokovej sadzbe vo výške 4,28% p.a., ktorá je súčtom BRIBOR a úrokového rozpätia. Počiatočná výška BRIBOR je 3,43% p.a., ktorej hodnota sa pravidelne prehodnocuje v hodnote platnej dva pracovné dni pred rozhodujúcim dňom. Banka má právo meniť úrokovú sadzbu v prípade, ak dôjde k zmene miery rizika klienta. Zmena miery rizika klienta môže súvisieť predovšetkým so zmenou rizikovej váhy klienta podľa pravidiel stanovených NBS. Pre posúdenie zmeny miery rizika klienta sú rozhodujúce skutočnosti platné v čase podpisu úverovej zmluvy v porovnaní so skutočnosťami platnými v čase vykonávanej zmeny. Dňa 29.11.2005 uzavreli účastníci dodatok č. 1 zmluvy o poskytnutí úveru s tým, že revizibilná úroková sadzba je znížená o 0,29% p.a. odo dňa podpisu úverovej zmluvy. Dňa 11.07.2006 uzavreli účastníci dodatok č. 2 zmluvy o poskytnutí úveru ktorým sa zmenilo znenie bodu 4. uzavretej zmluvy o úvere s tým, že počas 5 rokov odo dňa podpisu zmluvy je fixná úroková sadzba vo výške 5,74% p.a. a úrokové rozpätie vo výške 1,34% p.a.. Dodatok č. 3 uzavreli účastníci bez uvedenia dátumu, k zmluve o poskytnutí úveru ktorým sa znížila fixná úroková sadzba o 1,12% p.a. podľa pravidiel stanovených v bode 4.4. úverovej zmluvy. Dodatok č. 4 uzavreli účastníci bez uvedenia dátumu, k zmluve o poskytnutí úveru ktorým sa čl. 7 úverovej zmluvy doplnil o body č.7.6. a č.7.7..

Po uplynutí trvania fixnej úrokovej sadzby (päťročné obdobie uplynulo 29.11.2010) odporca oznámil sadzbu EURIBOR vo výške 0,69% p.a. a úrokové rozpätie podľa dodatku č.2 vo výške 1,34% p.a. t.z., že výška úrokovej sadzby bola 2,03% p.a. a mesačná splátka úveru bola 505,18 EUR. Odporca listom z 28.09.2012 oznámil navrhovateľovi, že mení úrokovú sadzbu na 4,99 % p.a. (EURIBOR vo výške 0,69% p.a. a úrokové rozpätie 4,30% p.a.), čím podľa navrhovateľa porušil zmluvu, keď bez odôvodnenia zmenil výšku úrokového rozpätia z 1,34% p.a. na 4,3% p.a.. Na nesúhlas navrhovateľa reagoval odporca listom z 25.10.2012 s tým, že pristúpil k zvýšeniu úrokového rozpätia a úrokovej sadzby podľa bodu 4.5. zmluvy o úvere, keď podľa odporcu u navrhovateľa došlo k zmene miery rizika klienta. Banka brala do úvahy správanie sa navrhovateľa ako klienta na bežných a úverových účtoch, rizikovosť bezproblémového splácania úveru považovala za horšiu ako tomu bolo v čase poskytnutia úveru. V decembri listom z 02.12.2013 odporca opäť oznámil navrhovateľovi zmenu úrokovej sadzby na 4,79% p.a. a výšku úrokového rozpätia na 4,26% p.a.. V tejto súvislosti navrhovateľ poukázal na situáciu, keď odporca v priloženom letáku ponúkal hypotéku pre každého s úrokom 3,4% p.a. a pri májovej návšteve v r. 2014 odporca ponúkal hypotéku pre každého s úrokom 2,5% p.a. t.z., že klientom z „ulice“ odporca ponúkal výhodnejšie úrokové sadzby ako dlhoročnému klientovi, ktorý sa nikdy nedostal do omeškania žiadneho peňažného záväzku vyplývajúceho z uzavretej zmluvy.

Odporca svojím konaním porušil zmluvu v časti bodu 4.5. podľa ktorého odporca má právo adekvátnym spôsobom meniť úrokovú sadzbu podľa bodu 4.4. zmluvy. Bod 4.4. však hovorí o fixnej úrokovej sadzbe vo výške 5,74% p.a. a preto navrhovateľ má zato, že odporca je oprávnený v zmysle bodu 4.5. meniť výlučne fixnú úrokovú sadzbu a nie sadzbu revizibilnú ktorá platí v prípadoch uvedených v bode 4.4.1.. Navrhovateľ poukázal i na slovné spojenie obsiahnuté v bode 4.5. zmluvy k spôsobu akým môže odporca meniť výšku úrokovej sadzby „adekvátnym spôsobom“. Pričom zvýšenie úrokového rozpätia z 1,34% p.a. na 4,30% p.a. v roku 2012 a v roku 2013 na 4,26% p.a. určite nie je adekvátne keďže ide o zvýšenie viac ako trojnásobné. V konečnom dôsledku odporca počas trvania zmluvy nikdy neinformoval navrhovateľa o tom, že jeho správanie považuje za rizikové; v konečnom dôsledku splácanie úveru bolo predmetom viacerých zabezpečení vyžadovaných odporcom a dohodnutých v zmluve ako poistenie

schopnosti navrhovateľa splácať úver, predmetom poistenia bola i samotná nehnuteľnosť, zabezpečenie úveru inkasom započítaním a zrážkami zo mzdy, úver bol zabezpečený biankozmenkou, nehnuteľnosť financovaná úverom bola predmetom záložného práva v prospech odporcu.

Navrhovateľ v súvislosti so zmenou miery rizika poukázal na bod 4.5. zmluvy ktorý odkazuje na „pravidlá stanovené NBS“, preto požiadal NBS o poskytnutie uvedených pravidiel. Listom z 21.08.2013 NBS konštatovala, že nevydala žiadny predpis pre účely určovania rizikových váh pohľadávok voči klientom, pravidlá pre určenie zmeny miery rizika NBS nevydala.

Napriek všetkým uvedeným skutočnostiam navrhovateľ poukázal, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, dojednania obsiahnuté v zmluve nemožno považovať za individuálne dojednané nakoľko navrhovateľ nemal možnosť ovplyvniť ich obsah. Podľa § 53 ods.14 písm. a) Občianskeho zákonníka nejde o výnimku, nakoľko nie je splnená podmienka existencie vážneho objektívneho dôvodu. Interný spôsob hodnotenia klienta bankou nikdy nemôže byť nezávislým a objektívnym kritériom pre posúdenie rizikovosti klienta. Takýmto kritériom by mohli byť uvedené pravidlá NBS na ktoré odkazuje bod 4.5. zmluvy, avšak tieto neexistujú. Navrhovateľ má zato, že ust. čl. 4.5. zmluvy je podľa § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatné, resp. sa prieči dobrým mravom.

Z výsluchu právnej zástupkyne odporcu v spojení s písomným vyjadrením z 29.02.2016 a z 08.04.2016 súd zistil, že argumentáciu a výklad ust. čl. 4.4.5. zmluvy prezentovanú navrhovateľom neuznáva. Dotknutý článok treba interpretovať v súlade so všeobecne akceptovanými výkladovými pravidlami. Výkladom možno zisťovať iba obsah právneho úkonu, nemožno ním prejav vôle dopĺňať alebo nahrádzať (NS SR z 31.07.2012 sp.zn. 3Cdo/81/2011). V zmysle obsahu čl. 4.4.5. zmluvy odporca je oprávnený jednostranne zmeniť úrokovú sadzbu ak dôjde k zmene miery rizika klienta. Banky sú povinné pri výkone svojej činnosti postupovať obozretné, pričom konkrétne metódy posudzovania rizík klienta predstavujú obchodné tajomstvo, ktoré banka z dôvodu zachovania kompetitívnej výhody na trhu nezverejňuje ani nesprístupňuje. Úroková sadzba je základným marketingovým nástrojom bankových subjektov a priamo súvisí s výkonom ich podnikateľskej činnosti. Ak klient nesúhlasí s novou výškou úrokovej sadzby, môže úver predčasne splatiť bez zaplatenia poplatku, ktorý by bol inak s týmto úkonom štandardne spojený. Ak by bolo možné označiť zmluvnú podmienku za neprijateľnú podľa § 53 ods.1 Občianskeho zákonníka, muselo by ísť o značnú nerovnováhu za každých okolností a to vždy v neprospech spotrebiteľa. V danom prípade je potrebné uviesť, že v súlade s uvedeným ustanovením čl. zmluvy je odporca oprávnený nielen jednostranne zvýšiť úrokovú sadzbu ale môže pristúpiť aj k jej zníženiu, čím by došlo k zvýhodneniu spotrebiteľa oproti stavu v čase uzavretia úverovej zmluvy. Odporca pristúpil k zmene úrokovej sadzby po uplynutí päťročného obdobia fixácie na základe legitímneho právneho dôvodu, v súlade s čl. 4.4.5. zmluvy. Navrhovateľ nebol nútený akceptovať zmenu úrokovej sadzby, čo aj reflektoval tým, že podľa čl. 4.4.6. zmluvy splatil celý úver bez poplatku k 16.12.2014. Odporcom určená úroková sadzba bola v celom rozsahu primeraná aktuálnemu stavu na trhu a porovnateľná s inými úrokovými sadzbami ponúkanými v rovnakom segmente úverových produktov inými bankovými subjektmi. Odporca mal na zmenu úrokovej sadzby legitímny nárok a to pri zmene miery rizika klienta ku ktorej dospel v rámci interného prehodnotenia komplexných ukazovateľov návratnosti úveru o čom navrhovateľa informoval listami z 28.09.2012, 25.09.2013, 17.09.2014 v znení listu z 13.11.2014. V konečnom dôsledku zmluva o úvere expressis verbis nedefinuje pojem „zmena miery rizika klienta“. Čl. 4.4.5. zmluvy demonštratívne uvádza, že zmena miery rizika klienta môže súvisieť (teda nie výlučne) so zmenou rizikovej váhy klienta. Samotný pojem „riziko klienta“ je potrebné interpretovať v zmysle normatívnej regulácie činností bankových subjektov, ako aj v zmysle bankovej praxe. V rámci internej politiky bankových inštitúcií existujú metódy zisťovania miery rizika klienta na začiatku záväzkovo-právneho vzťahu ako aj počas jeho trvania (interná ratingová metóda). Jedným z prostriedkov posudzovania rizík klienta (avšak nie výlučný) je tzv. behaviorálny skóring. Na základe výsledkov behaviorálneho skóringu navrhovateľa, odporca identifikoval zvýšenie miery jeho rizika a preto pristúpil v zmysle čl. 4.4.5. zmluvy k zvýšeniu úrokovej sadzby.

K skutočnosti, že odporca v priloženom letáku umiestnil reklamné oznámenie s ponukou hypotéky pre každého s úrokom 3,4% p.a. a pri májovej návšteve v máji 2014 odporca mal umiestnené letáky ponuky hypotéky pre každého s úrokom 2,5% p.a. nemá s prejednávanou vecou žiaden súvis.

Pokiaľ ide o stanovisko NBS v liste z 21.01.2015, tu bol vyjadrený názor, že samotnému klientovi sa postup banky pri určovaní jeho rizikovosti, resp. zvyšovaní úrokovej sadzby môže javiť ako nejasný, nie však nezákonný.

Behaviorálny skóring je automatický algoritmický mechanizmus, ktorého výsledkom je odhad pravdepodobnosti zlyhania klienta pri splácaní záväzku a ktorý zohľadňuje predovšetkým informácie a

vstupy týkajúce sa správania klienta (platobná disciplína, počet dní omeškania, počet upomienkových listov, dĺžka vzťahu v banke, priemerné využitie schválených limitov, priemerná dĺžka depozít za určité obdobie apod.). Mieru rizika klienta odporca posudzuje na základe objektívnych skutočností ktoré sa zisťujú a porovnávajú počas celej doby trvania zmluvného vzťahu medzi bankou a klientom. Každá banka si vyvíja ratingové systémy vo vlastnej kompetencii. Konkrétne parametre ktoré sú v skórkarte hodnotené podliehajú utajeniu aj v rámci „know-how“. Predmetom posudzovania zmeny úrokovej sadzby podľa čl. 4.4.5. zmluvy môže byť najmä jej adekvátnosť, t.z. či novostanovená úroková sadzba je primeraná a nedôvodne nepoškodzuje klientov. Vzhľadom na výšku konkurenčných úrokových sadzieb poskytovaných inými bankovými subjektmi, bola novourčená úroková sadzba primeraná. Na základe výsledkov behaviorálneho skóringu odporca identifikoval u navrhovateľa zvýšenie miery jeho rizika a preto aj v dôsledku tejto skutočnosti pristúpil v zmysle čl. 4.4.5. zmluvy k zvýšeniu úrokovej sadzby.

Zo zmluvy o poskytnutí úveru č. 99/748/05 z 29.11.2005 z čl. 4.4.4. súd zistil, že zmluvné strany si dohodli revizibilnú úrokovú sadzbu vo výške 4,28% p.a. od podpisu úverovej zmluvy, ktorá je súčtom BRIBOR a úrokového rozpätia. (č.l. 55)

Zo zmluvy o poskytnutí úveru č. 99/748/05 z 29.11.2005 z čl. 4.4.5. súd zistil, že banka má právo adekvátnym spôsobom meniť úrokovú sadzbu podľa bodu 4.4. úverovej zmluvy v prípade, ak dôjde k zmene miery rizika klienta. Zmena miery rizika klienta môže súvisieť predovšetkým so zmenou rizikovej váhy klienta podľa pravidiel stanovených Národnou bankou Slovenska. Pre posúdenie zmeny miery rizika klienta sú rozhodujúce skutočnosti platné v čase vykonávanej zmeny. Príslušnú zmenu úrokovej sadzby je banka oprávnená uskutočniť automaticky bez dodatkov k úverovej zmluve. (č.l. 55)

Z dodatku č. 2 z 11.07.2006 súd zistil, že v bode 4.4. sa zmluvné strany dohodli počas 5 rokov odo dňa podpisu zmluvy fixnú úrokovú sadzbu vo výške 5,74% p.a.. A v bode 4.4.1. sa dohodli odo dňa zmeny úročenia po zostávajúcu dobu úročenia úveru, pokiaľ sa zmluvné strany nedohodli na novej fixnej úrokovej sadzbe počas ďalšej dohodnutej lehoty, sa uplatní revizibilná úroková sadzba. Výška revizibilnej úrokovej sadzby je súčtom BRIBOR a úrokového rozpätia. A v bode 4.5. sa účastníci dohodli, že banka má právo adekvátnym spôsobom meniť úrokovú sadzbu podľa bodu 4.4. úverovej zmluvy v prípade, ak dôjde k zmene miery rizika klienta. Zmena miery rizika klienta môže súvisieť predovšetkým so zmenou rizikovej váhy klienta podľa pravidiel stanovených Národnou bankou Slovenska. Pre posúdenie zmeny miery rizika klienta sú rozhodujúce skutočnosti platné v čase podpisu úverovej zmluvy v porovnaní so skutočnosťami platnými v čase vykonávanej zmeny. Príslušnú zmenu úrokovej sadzby je banka oprávnená uskutočniť automaticky bez dodatkov k úverovej zmluve. (č.l. 63)

Z listu NBS z 09.08.2013 pod č.:ODB-8737-1/2013 súd zistil, že NBS svojimi opatreniami uverejňovanými vo Vestníku ako aj na webových stránkach ktorými upravuje viacero oblastí ktoré sa týkajú plnenia požiadaviek na podnikanie bánk vyplývajúcich zo zák.č. 483/2001 Z.z.. Opatrením NBS z 13.03.2007 pod č. 4/2007 je upravený postup výpočtu vlastných zdrojov financovania banky a požiadaviek na vlastné zdroje financovania banky. Toto opatrenie upravuje aj podrobnosti o výpočte rizikovo vážených expozícií banky štandardizovaným prístupom pre kreditné riziko a o výpočte tomu zodpovedajúcich požiadaviek na vlastné zdroje a požiadaviek na vlastné zdroje na konsolidovanom základe. Ide o zložitý a komplexný predpis, ktorého uplatňovaním má banka určiť hodnotu vlastných zdrojov pre krytie rizika a jeho účelom nie je upravovať a určovať pre banky spôsoby hodnotenia jej klientov na účel stanovovania úrokových sadzieb v procese poskytovania úverov. (č.l. 278)

Podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplátne zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods.3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods.1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 53 ods.2 Občianskeho zákonníka, ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia.

Podľa § 53 ods.3 Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu.

Podľa § 53 ods.4 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods.1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods.2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Medzi účastníkmi je sporná otázka výšky splátky po uplynutí trvania fixnej úrokovej sadzby a či zmluvná podmienka špecifikovaná v bode 4.5 dodatku č. 2 zmluvy o poskytnutí hypotekárneho úveru z 11.07.2006 obsahom ktorej je, že banka má právo adekvátnym spôsobom meniť úrokovú sadzbu podľa bodu 4.4 úverovej zmluvy v prípade ak dôjde k zmene miery rizika klienta (zmena rizikovej váhy klienta podľa pravidiel stanovených Národnou bankou Slovenska).

Zákonom č.150/2004 Z.z. účinným 01.04.2004 bola do prvej časti Občianskeho zákonníka vložená piata hlava s nadpisom Spotrebiteľské zmluvy. Prijatím zák.č. 568/2007 Z.z. účinným 01.01.2008 došlo k rozšíreniu spotrebiteľských zmlúv aj na tie, ktoré neboli upravené v ôsmej časti Občianskeho zákonníka, t.j. aj na úverové zmluvy. Podľa §879j Občianskeho zákonníka v znení zák.č. 568/2007 Z.z. sa ustanoveniami tohto zákona spravujú aj zmluvy, ktoré vznikli pred 01.01.2008 a neboli uzavreté v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka, ale ako účastníci zmluvy v nich vystupujú spotrebiteľ a dodávateľ. Novelou č. 575/2009 Z.z. účinnou 01.03.2010 bolo do Občianskeho zákonníka vložené ust. § 53a ktorým bolo novelizované ust. § 153 ods.4 O.s.p.. Na základe uvedených ustanovení súd je oprávnený vo výroku svojho rozhodnutia vysloviť neprijateľnosť zmluvnej podmienky. Pre aplikáciu uvedených zákonných ustanovení je potrebné konštatovať, že ak zákon neustanoví inak, platí nový zákon aj v konaniach ktoré boli začaté pred jeho účinnosťou. Tieto skutočnosti súd zdôraznil preto, že zmluva o poskytnutí úveru z 29.11.2005 ako aj jej dodatok č. 2 z 11.07.2006 boli uzavreté v čase pred novelou č. 568/2007 Z.z. účinnou 01.01.2008 ako i novelou č. 575/2009 Z.z.. V ďalšom súd konštatuje, aj keď Občiansky zákonník pred novelou zák.č. 150/2004 Z.z. zmluvy uzavreté podľa iných zákonov za spotrebiteľské priamo neoznačuje, avšak zmluva o poskytnutí úveru mala charakter spotrebiteľskej zmluvy podľa §23a ods.1 zák.č. 634/1992 Zb. a preto aj zmluvy uzatvorené podľa iných právnych predpisov možno považovať za spotrebiteľské. Názor súdu podporuje už spomenutá novela Občianskeho zákonníka zák.č.568/2007 Z.z.. V konečnom dôsledku široká ochrana spotrebiteľa je garantovaná smernicou Rady 93/13/EHS z 05.04.1993. Predmetná smernica je všeobecnej povahy a jej aplikácia prichádza do úvahy vtedy, ak daný právny vzťah neupravuje osobitná vnútroštátna právna norma. Preto ak by do 01.01.2008 ustanovenia Občianskeho zákonníka neupravovali iné typy spotrebiteľských zmlúv, posúdenie neprijateľných podmienok by bolo potrebné prerokovať v zmysle uvedenej smernice Rady a posudzovať neplatnosť z hľadiska §3 ods.1 Občianskeho zákonníka.

Súd predmetný spor riešil ako spotrebiteľský podľa vyššie špecifikovaných zákonných ustanovení a vyhodnotil aplikáciu znenia čl. 4.4. a 4.5. zmluvy o poskytnutí úveru pred a po dodatku č. 2. Zmluva o poskytnutí úveru z 29.11.2005 obsahovala čl. 4. - Úročenie, s označením 4.1. až 4.8., pričom pre predmet sporu je rozhodujúce znenie čl. 4.4. „zmluvné strany dohodli revizibilnú úrokovú sadzbu vo výške 4,28% p.a. od podpisu úverovej zmluvy, ktorá je súčtom BRIBOR a úrokového rozpätia.“ a znenie čl. 4.5. „banka má právo

adekvátnym spôsobom meniť úrokovú sadzbu podľa bodu 4.4. úverovej zmluvy v prípade, ak dôjde k zmene miery rizika klienta. Zmena miery rizika klienta môže súvisieť predovšetkým so zmenou rizikovej váhy klienta podľa pravidiel stanovených Národnou bankou Slovenska. Pre posúdenie zmeny miery rizika klienta sú rozhodujúce skutočnosti platné v čase podpisu úverovej zmluvy v porovnaní so skutočnosťami platnými v čase vykonávanej zmeny. Príslušnú zmenu úrokovej sadzby je banka oprávnená uskutočniť automaticky bez dodatkov k úverovej zmluve.“

Dodatkom č.2 z 11.07.2006 došlo k nahradeniu pôvodného znenia novým čl. 4.4. „zmluvné strany dohodli počas 5 rokov odo dňa podpisu zmluvy fixnú úrokovú sadzbu vo výške 5,74% p.a.“ a znenie čl. 4.5. „banka má právo adekvátnym spôsobom meniť úrokovú sadzbu podľa bodu 4.4. úverovej zmluvy v prípade, ak dôjde k zmene miery rizika klienta. Zmena miery rizika klienta môže súvisieť predovšetkým so zmenou rizikovej váhy klienta podľa pravidiel stanovených Národnou bankou Slovenska. Pre posúdenie zmeny miery rizika klienta sú rozhodujúce skutočnosti platné v čase podpisu úverovej zmluvy v porovnaní so skutočnosťami platnými v čase vykonávanej zmeny. Príslušnú zmenu úrokovej sadzby je banka oprávnená uskutočniť automaticky bez dodatkov k úverovej zmluve.“

Z uvedených zmien znení článkov 4.4. a 4.5. je nepochybné, že dodatkom č. 2 zmluvy, odo dňa podpisu zmluvy si účastníci dohodli fixnú úrokovú sadzbu počas 5 rokov vo výške 5,74% p.a.. Keďže zmluva o poskytnutí úveru bola uzavretá 29.11.2005 fixná úroková sadzba platila do 29.11.2010. V ďalšom je potrebné konštatovať, že uzavretím dodatku č. 2 bolo možné aplikovať čl. 4.5. (zmena úrokovej sadzby v dôsledku zmeny rizikovej váhy klienta podľa pravidiel stanovených NBS) len počas fixnej úrokovej sadzby keďže čl. 4.4. na ktorý čl. 4.5. odkazujú upravuje výlučne fixnú úrokovú sadzbu. Preto záver súdu je taký, že po skončení fixnej úrokovej sadzby odporca mohol aplikovať výlučne výšku úrokovej sadzby ako súčet sadzby EURIBOR a úrokového rozpätia 1,34% p.a. (čl. 4.4.6. dodatku č.2).

S poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia je zrejmé, že spotrebiteľské zmluvy (zmluva o poskytnutí úveru z 29.11.2005 a jej dodatky s istotou medzi spotrebiteľské zmluvy patrí keďže navrhovateľ uzatváral predmetnú zmluvu ako fyzická osoba pre svoje osobné potreby) nesmú obsahovať neprijateľné podmienky. Zo zmluvného vzťahu je nepochybné, čo nebolo medzi účastníkmi konania sporné, že Obchodné podmienky pre zmluvu o poskytnutí úveru a ani Všeobecné obchodné podmienky neboli individuálne dojednané, čím navrhovateľ nemohol zásadne ovplyvniť obsah zmluvy (text zmluvy bol predtlačný). Preto súd má zato, že zmluvná podmienka čl. 4 bodu 4.5. v spojení s dodatkom č. 2, nebola individuálne dohodnutá, táto bola súčasťou vopred vyhotoveného textu predloženej zmluvy, pričom obsahuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech navrhovateľa tým, že v čase uzavretia zmluvy o poskytnutí úveru z 29.11.2005 a jej dodatku č. 2 z 11.07.2006 neexistovali pravidlá stanovené Národnou bankou Slovenska pre posúdenie zmeny rizikovej váhy klienta. Tento právny názor súd oprel o list NBS z 09.08.2013 pod č.:ODB-8737-1/2013 z ktorého je zrejmé, že NBS vydáva opatrenia vo veciach plnenia požiadaviek na podnikanie bánk vyplývajúcich zo zák.č. 483/2001 Z.z. ako napr. postup výpočtu vlastných zdrojov financovania banky a požiadaviek na vlastné zdroje financovania banky, predpis pre určenie hodnoty vlastných zdrojov pre krytie rizika. Z obsahu celého textu vyplýva, že NBS nevydala žiadne kritériá pre banky na hodnotenie klientov pre účel stanovovania úrokových sadzieb v procese poskytovania úverov. Z uvedeného mal súd preukázané, že odporca si vymienil zmenu úrokovej sadzby ak dôjde k zmene rizikovej váhy klienta podľa pravidiel stanovených NBS, ktoré v tom čase a ani dnes neexistujú. T.z., že odporca oprel predmetné ustanovenie bodu 4.4.5. zmluvy o nepravdivú, resp. zavádzajúcu informáciu minimálne v tom, že postavenie navrhovateľa ako klienta bolo oslabené nemožnosťou oboznámiť sa s pravidlami (ktoré neexistovali). Nie menej dôležité je, že týmto zmluvným ustanovením je daná možnosť svojvoľného jednostranného (bez možnosti preskúmania) rozhodnutia o zmene zmluvných podmienok. Obrana odporcu o možnosti navrhovateľa odstúpiť od zmluvy, v zmysle zmluvných dojednaní, podľa názoru súdu je neadekvátna, vytvára nerovnováhu zmluvných strán.

Práve v súvislosti so zmenou rizikovej váhy klienta ktorú odporca použil treba zdôrazniť skutočnosť, ktorá nebola medzi účastníkmi konania sporná, že navrhovateľ od začiatku zmluvného vzťahu sa nikdy nedostal do omeškania so žiadnou splátkou a v konečnom dôsledku splatenie úveru bolo zabezpečené viacerými zabezpečovacími prostriedkami ktoré vyžadoval odporca (poistenie schopnosti navrhovateľa splácať úver, poistenie samotnej nehnuteľnosti, zabezpečenie úveru inkasom započítaním a zrážkami zo mzdy, zabezpečenie úveru biankozmenkou, nehnuteľnosť financovaná úverom bola predmetom záložného práva v prospech odporcu). Takže identifikácia navrhovateľa ako klienta so zvýšenou mierou jeho rizika bolo odporcom nepreukázané, neodôvodnené.

Obranu odporcu, že ratingové systémy vo vlastnej kompetencii banky podliehajú utajeniu v rámci obchodného tajomstva ako aj „know-how“, súd vyhodnotil ako nedôvodnú, nemajúcu oporu v právnom predpise (§ 17 Obchodného zákonníka). Súdna prax sa prikláňa k právnomu názoru, že dojednanie zmluvných strán o tom, že určité náležitosti zmluvy tvoria predmet obchodného tajomstva, nepostačuje na to, aby sa tieto skutočnosti stali obchodným tajomstvom, pokiaľ nenapĺňajú pojmové znaky vymedzené ust. § 17 Obchodného zákonníka (NS SR sp.zn. Obo 98/99). Na to, aby určité skutočnosti tvorili predmet obchodného tajomstva, musia byť kumulatívne splnené podmienky:

a) musí ísť o skutočnosti obchodnej, výrobnej či technickej povahy súvisiace s podnikom,
b) tieto skutočnosti majú skutočnú alebo aspoň potenciálnu materiálnu či nemateriálnu hodnotu,

c) v príslušných obchodných kruhoch nie sú bežne dostupné,

d) podnikateľ prejavuje vôľu tieto skutočnosti utajovať,

e) podnikateľ zodpovedajúcim spôsobom zabezpečuje ich utajenie.

Pokiaľ chýba čo i len jediná z týchto podmienok, nejde o obchodné tajomstvo v zmysle ustanovenia § 17 Obchodného zákonníka.

Súd má zato, že účastníci zmluvy o poskytnutí úveru sa nielenže nedohodli na tom, že pravidlá na posúdenie zmeny miery rizika klienta resp. ratingové systémy v zmysle čl. 4.4.5. podliehajú obchodnému tajomstvu; ale v konečnom dôsledku podľa názoru súdu pravidlá (bez ohľadu na ich obsah) na posúdenie zmeny miery rizika klienta resp. ratingové systémy nemôžu spĺňať znaky obchodného tajomstva podľa § 17 Obchodného zákonníka.

Z uvedeného vyplýva, že zmluva o poskytnutí úveru z 29.11.2005 a jej dodatky je zmluva spotrebiteľská v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa a je potrebné na ňu aplikovať príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka v spojení s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Z vykonaného dokazovania možno vyvodit', že zmluvná podmienka pravidiel stanovených NBS k zmene miery rizika klienta nebola individuálne dojednaná, nebolo dojednané, že ide o obchodné tajomstvo (podľa názoru súdu o obchodné tajomstvo v zmysle § 17 Obchodného zákonníka nejde) a pravidlá stanovené NBS k zmene miery rizika klienta neexistovali, preto súd zmluvnú podmienku v bode 4.5 dodatku č. 2 zmluvy o poskytnutí hypotekárneho úveru z 11.07.2006 považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Obsah zmluvy a jej dodatky vyhotovil odporca, navrhovateľ nemal možnosť tieto prakticky ovplyvniť. Odporca túto skutočnosť nenamietal.

Navrhovateľ sa domáha vrátenia neoprávnene zúčtovaných peňažných prostriedkov vo výške rozdielu medzi výškou zrazenej mesačnej splátky a výškou splátky podľa zmluvy za obdobie od februára 2013 do novembra 2014 (kedy navrhovateľ od zmluvy odstúpil a úver splatil). K februáru 2013 sadzba EURIBOR bola vo výške 0,69% p.a. a úrokové rozpätie podľa dodatku č.2 vo výške 1,34% p.a., t.z. výška úrokovej sadzby je súčet týchto hodnôt. Výška mesačnej splátky úveru pri úrokovej sadzbe 2,03% p.a. je 505,18 EUR. Z prehľadu výpisu účtu navrhovateľa súd zistil, že odporca odo dňa 20.02.2013 z účtu navrhovateľa pravidelne zrážal 656,18 EUR preto súd priznal rozdiel 151,-EUR (656,18 EUR - 505,18 EUR) za každý mesiac až do januára 2014, t.j. za dvanásť mesiacov 1.812,-EUR (151,-EUR x 12 mesiacov). Od februára 2014 odporca oznámil zmenu sadzby EURIBOR vo výške 0,53% p.a., preto výška úrokovej sadzby je 1,87% p.a. (súčet úrokového rozpätia podľa dodatku č.2 vo výške 1,34% p.a. a sadzby EURIBOR 0,53% p.a.) a výška mesačnej splátky úveru pri úrokovej sadzbe 1,87% p.a. potom je 497,66 EUR. Z prehľadu výpisu účtu navrhovateľa súd zistil, že odporca odo dňa 20.02.2014 z účtu navrhovateľa pravidelne zrážal 649,91 EUR preto súd priznal rozdiel 152,25 EUR (649,91 EUR - 497,66 EUR) za každý mesiac až do novembra 2014, t.j. za desať mesiacov 1.522,50 EUR (152,25 EUR x 10 mesiacov). Spolu 3.334,50 EUR (1.812,-EUR +1.522,50 EUR). Spôsob výpočtu odporca nenamietal.

S poukazom na vyššie uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku a návrhu v celom rozsahu vyhovel.

Podľa § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa §3 ods.1 Nariadenia vlády SR č.87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Keďže odporca sa s plnením dostal do omeškania, navrhovateľ si uplatnil úrok z omeškania z jednotlivých súm zrazených z účtu navrhovateľa dňom nasledujúcim po neoprávnené zúčtovaných peňažných prostriedkov, vo výške v zmysle citovaných zákonných ustanovení tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods.1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Keďže navrhovateľ bol v konaní úspešný, súd zaviazal odporcu k náhrade jeho trov v celom rozsahu titulom zaplateného súdneho poplatku 39,23 EUR a titulom právneho zastúpenia 1.401,08 EUR tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti rozsudku.

Trovy právneho zastúpenia súd priznal podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. §10 ods.1, §13a ods. 1 písm. a), b), c), d) za štrnásť úkonov právnej služby, pričom sadzba jedného úkonu je za úkony 1. až 5. z hodnoty sporu 151,-EUR čo je 16,60 EUR, za úkony 6. až 8. z hodnoty sporu 1.812,-EUR čo je 81,33 EUR, za úkony 9. až 14. z hodnoty sporu 3.334,50 EUR čo je 131,13 EUR.

1. prevzatie a príprava 30.10.2012, t.j. 16,60 EUR a režijný paušál 7,63 EUR,
2. písomné podanie protistrane 05.11.2012, t.j. 16,60 EUR a režijný paušál 7,63 EUR,
3. písomné podanie na súd 21.02.2013, t.j. 16,60 EUR a režijný paušál 7,81 EUR,
4. písomné vyjadrenie 30.07.2013, t.j. 16,60 EUR a režijný paušál 7,81 EUR,
5. písomné podanie na NBS 30.07.2013, t.j. 16,60 EUR a režijný paušál 7,81 EUR,
6. písomné rozšírenie návrhu 17.02.2014, t.j. 81,33 EUR a režijný paušál 8,04 EUR,
7. účasť na pojednávaní 17.02.2015 (bez prejednaní veci §13a ods.4 druhej vety vyhlášky 1 základnej sadzby tarif. odmeny), t.j. 20,33 EUR a režijný paušál 8,39 EUR,
8. písomné vyjadrenie k odvolaniu 27.04.2015, t.j. 81,33 EUR a režijný paušál 8,39 EUR,
9. písomné rozšírenie návrhu 18.12.2015, t.j. 131,13 EUR a režijný paušál 8,39 EUR,
10. účasť na pojednávaní 01.03.2016, t.j. 131,13 EUR a režijný paušál 8,58 EUR,
11. prevzatie a príprava 01.03.2016, t.j. 131,13 EUR a režijný paušál 8,58 EUR,
12. písomné vyjadrenie 01.03.2016, t.j. 131,13 EUR a režijný paušál 8,58 EUR,
13. porada s klientom 16.05.2016, t.j. 131,13 EUR a režijný paušál 8,58 EUR,
14. účasť na pojednávaní 17.05.2016, t.j. 131,13 EUR a režijný paušál 8,58 EUR.

Spolu: 16,60 + 7,63 + 16,60 + 7,63 + 16,60 + 7,81 + 16,60 + 7,81 + 16,60 + 7,81 + 81,33 + 8,04 + 20,33 + 8,39 + 81,33 + 8,39 + 131,13 + 8,39 + 131,13 + 8,58 + 131,13 + 8,58 + 131,13 + 8,58 + 131,13 + 8,58 + 131,13 + 8,58 = 1.167,57 EUR.

Podľa § 18 ods.3 vyhlášky č.655/2004 Z.z. súd zvýšil tarifnú odmenu o daň z pridanej hodnoty vo výške 20% t.j. o 233,51 EUR. Takže odmena právnej služby celkom 1.167,57 + 233,51 = 1.401,08 EUR.

Za štyri úkony vyčíslené právnym zástupcom z 08.07.2013 - žiadosť o vytýčenie pojednávania súd nepriznal nakoľko odmena za takýto úkon nemá oporu v citovanej vyhláške; z 20.08.2013 e-mailová komunikácia s NBS súd nepriznal nakoľko odmena za takýto úkon nemá oporu v citovanej vyhláške; z 30.09.2013 odpoveď na list odporcu súd nepriznal nakoľko túto písomnosť právny zástupca nepredložil; z 02.03.2016 - právny rozbor pre klienta súd nepriznal nakoľko takýto úkon nemá oporu v citovanej vyhláške (vyhláška má na mysli právny rozbor pre súd resp. pre protistranu) a v konečnom dôsledku túto písomnosť právny zástupca nepredložil.

Navrhovateľ je podľa § 4 ods.2 písm. za) zák.č. 71/1992 Zb. od súdneho poplatku oslobodený. Z obsahu spisu súd zistil, že navrhovateľ podaním návrhu zaplatil súdny poplatok 16,50 EUR, po rozšírení návrhu uhradil doplatok súdneho poplatku 92,-EUR a po druhom rozšírení uhradil doplatok 91,50 EUR. Spolu navrhovateľ zaplatil súdny poplatok vo výške 200,-EUR.

Podľa § 11 ods.1 vety prvej a poslednej zák.č. 71/1992 Zb. v znení v čase podania návrhu, poplatok sa vráti, ak ho zaplatil ten, kto nebol povinný platiť alebo kto ho zaplatil na základe nesprávneho rozhodnutia súdu. O vrátení poplatku rozhodne i bez návrhu súd, ktorý bezdôvodne zaplatený poplatok prevzal.

Vzhľadom na vyššie uvedený právny názor, že navrhovateľ ako spotrebiteľ je od súdneho poplatku oslobodený, pričom súdny poplatok s podaním návrhu a následne jeho rozšírením uhradil, súd rozhodol o vrátení zaplateného súdneho poplatku tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Podľa § 2 ods.2 vety prvej zák.č. 71/1992 Zb., ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený.

Ako súd už vyššie uviedol, že navrhovateľ je od súdneho poplatku oslobodený a v konaní bol v celom rozsahu úspešný, súd na náhradu poplatku zaviazal neúspešného odporcu tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku. Súdny poplatok bol vyrúbený podľa položky 1 písm. a) sadzovníka súdnych poplatkov zák.č. 71/1992 Zb. z istiny 3.334,50 EUR čo je 200,-EUR.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní od doručenia na tunajšom súde, písomne, dvojmo.

V odvolaní sa má uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ak odvolateľ nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

V odvolaní sa má uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.